PEYGAMBERİMİZ VE ÇOCUK EĞİTİMİ

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ
وَاَهْلٖيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ
مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Muhterem Müslümanlar!

Cenâb-ı Allah'ın bizlere bahşettiği sayısız nimetlerden birisi de gözümüzün nuru, gönlümüzün süruru olan evlâtlarımızdır. Rabbimizin Kur'ân'da buyurduğu gibi, çocuklarımız ***"Dünya hayatının süsüdür."*** (el-Kehf, 18/46). Onların kederiyle kederlenir, mutluluklarıyla mutlu oluruz.

Onlar, bize Cenâb-ı Hakk'ın emanetidir. Onlar, imtihanımızdır. Biz onları, yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden korumakla mesulüz. Bu sorumluluğumuzdan ötürü, doğruyu ve yanlışı çocuklarımıza öğretmek, çocuklarımızı en güzel şekilde terbiye etmek mecburiyetindeyiz.

Değerli Müminler!

Hepimiz biliyoruz ki, hayırlı evlât cennet meyvesi, hayırsız evlât ise cehennem ateşidir. Hayırlı evlâtlara sahip olmak istemez misiniz? Elbette istersiniz. Öyleyse, hayırlı evlât sahibi olma ve yetiştirme hususunda en güzel örneğimiz, sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) olmalıdır.

Aziz Cemaatim!

Rasûl-i Ekrem (s.a.s.), yeni doğan çocuğun kulağına ezan okur, çocuğa güzel bir isim verir, akika kurbanı keser, çocuğun başını tıraş ederek saçlarının ağırlığında gümüş tasadduk eder, onun için hayır duada bulunurdu.

Efendimiz (s.a.s.) çocuklarla hep ilgilenirdi. Bazen çocuklar onun yanına gelir, bazen de O çocukların yanına giderdi. Bu, kimi zaman onlara olan özlemin giderilmesi, kimi zaman bir ziyaret, kimi zaman da onların bir ihtiyacı için olurdu. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) çocukları bağrına basar, öper, omzuna çıkarır, sırtına alır, bineğine bindirir, sofrasına çağırırdı. Hatta sokakta oynayan çocukların oyununa katılırdı. Çocukları temiz olmaya teşvik eder, onlara sır saklamayı öğretirdi. *"Evladım! Elinden gelirse hiçbir zaman kimseye karşı kin ve düşmanlık besleme."* (Tirmizî) diyerek çocuklara kin ve düşmanlık beslememeyi öğretir, onları başkasının hakkına el uzatmaktan sakındırırdı. *"Evladım! Evine girdiğin zaman evde bulunanlara selam ver. Bu hem sana, hem onlara bereket getirir."* (Tirmizî) buyurarak çocuklara eve giriş âdâbını da öğretirdi. Sohbet toplantılarında çocuklara da yer verir, onları davetlere ve hasta ziyaretlerine götürürdü. Çocukları iş başarmaya alıştırır, ilim öğrenmeye özendirirdi.

Rasûlüllah (s.a.s.), kız çocuklarına ayrı bir önem verir, onların yetiştirilip himaye edilmelerini, özel olarak teşvik ederdi. Nitekim Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: *"Kimin üç kız kardeşi yahut iki kızı, yahut iki kız kardeşi olur da onlara güzel davranır, onlar hakkında Allah'tan korkarsa, cenneti kazanmış olur."* (Tirmizî).

Muhterem kardeşlerim!

Rasûlüllah (s.a.s.)'in hayatı; iman, ahlâk, edep, ilim ve amel üzerine kurulmuştur. Bizler de Onun kurduğu ve yaşadığı asr-ı saâdeti yeniden kurmak ve yaşamak istiyorsak, Onun eriştiği dünyevî ve uhrevî nimetlere nâil olmak istiyorsak, çocuklarımıza Onun gibi davranmak, Onun gibi örnek olmak zorundayız. Geleceğimiz olan evlâtlarımızın zihinlerini ilim, gönüllerini maneviyat, hayatlarını edep ve ahlâk ile süslemeli, hayatın her alanında başarılı olmayı öğretmeliyiz.

Yüce Rabbimiz, cümlemize ahlâklı, faziletli, hayırlı ve başarılı nesiller ihsan eylesin!

ПЕЙГАМБЕРА (С.А.С.) И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ
وَاَهْل۪يكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ
مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Уважаеми мюсюлмани!

Едно от безбройните богатства, с които Аллах Теаля ни е дарил, са нашите деца. Както е повелил в Свещения Коран: **„...**децата са украсата на земния живот**...“** (ел-Кехф, 18: 46). Ние се натъжаваме и се радваме заедно с тях. Те са ни поверени от Дженаб-и Аллах и ние сме длъжни да ги пазим от джехеннема, чието гориво са хората и камъните. Именно поради тази наша отговорност сме задължени да научим децата си на правилното и грешното и да ги възпитаме по най-добрия начин.

Скъпи вярващи!

Всички ние знаем, че доброто дете се приема за плод от дженнета, а лошото – за огън от джехеннема. Нима не искаме да имаме добродетелни деца? Разбира се, че искаме! Тогава за нас най-добър пример за отглеждане и възпитание на добро потомство трябва да бъде Пейгамбера (с.а.с.).

Уважаеми джемаат!

Когато се раждало едно дете, Расул-и Екрем (с.а.с.) четял езан на ухото му, давал му хубаво име, колел акика курбан за него, бръснел главата му и раздавал злато и сребро колкото тежестта на косата му, после отправял дуа за благодатен и праведен живот за детето.

Пейгамбера (с.а.с.) винаги се е грижел за децата. Понякога те идвали при него, а понякога той отивал при тях. Прегръщал ги, слагал ги на раменете си, целувал ги, качвал ги на коня си или ги канел на софрата си. Даже понякога се включвал в играта на децата, които играели на улицата. Насърчавал ги да бъдат чисти и ги учел да пазят тайна.

Учел ги да не изпитват омраза и вражда и да не посягат към правата на другите, като казвал: *„Дете мое! Ако можеш, никога не изпитвай враждебност и неприязън към останалите“* (Тирмизи). Учел ги също и на социална етика, като съветвал: *„Дете мое, когато влизаш в дома си, поздрави [със селям]* онези, които са вкъщи. Това носи благодат и за теб, *и за тях“* (Тирмизи). По време на проповедите Пратеника (с.а.с.) давал място и на децата, посещавал възрастните и болните заедно с тях. Карал децата да работят, за да свикват с работата и да постигнат целта си в живота. Насърчавал ги към науката.

Пейгамбера (с.а.с.) отдавал специално значение на момичетата и насърчавал тяхното възпитание и закрила. В един хадис той е казал: *„Който има три сестри или две момичета, или пък две сестри и се отнася добре към тях,* страхува се от Аллах заради тях (тоест не ги потиска и не отнема правата им), той ще спечели дженнета“ (Тирмизи).

Скъпи братя!

Животът на Пратеника (с.а.с.) бил основан върху вяра, морал, учтивост, наука и дела. Ако искаме да възстановим и да живеем отново в аср-и саадет (т.е. във века на щастието), в който той е живял, ако искаме да получим светските и духовни благословии, които той е постигнал, трябва да се отнасяме към децата си така, както той се е отнасял, и да им бъдем пример така, както той е бил пример за тях.

Трябва да насочим децата, които са нашето бъдеще, към наука; да изпълним сърцата им с духовност и живота им – с благоприличие и морал, и да ги научим да бъдат успешни във всяка област на живота.

Нека Всемогъщия Аллах дари всички нас с морални, добродетелни и успешни поколения!

FAİZİN TOPLUMSAL ZARARLARI

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةًۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ

Muhterem Müslümanlar!

Hicretin onuncu, risaletin son senesiydi. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) hac farizasını yerine getirmek üzere ashabıyla birlikte Medine'den yola çıkıp Arafat'a ulaştı. Burada, yıllar sonra "Veda Hutbesi" diye meşhur olacak olan hutbesini îrâd etti. İnsanlığın yolunu aydınlatacak tavsiyelerde bulundu. Birtakım haramlara ve sapmalara karşı ümmetini uyardı. Allah Rasûlünün Veda Hutbesinde *"Câhiliyeye ait her şey ayaklarımın altındadır"* diyerek bir daha dönülmemek üzere yasakladığı hususlardan biri de faiz idi. Peygamberimiz, faizin her çeşidini ayakları altına aldığını ilân ederek müminlere şöyle seslendi: *"İyi bilin ki faizin her çeşidi kesinlikle kaldırılmıştır."* (Müslim).

Aziz Müminler!

Faiz, borç verilen bir parayı veya malı belli bir süre sonunda fazlasıyla geri almaktır. Borçlunun alacaklısına ödemek zorunda bırakıldığı meşrû olmayan, karşılıksız ve hak edilmeyen fazlalıktır. Alın teri dökmeden, emek sarf etmeden, haksız yoldan kazanç elde etmektir. Dara düşmüş, zorda kalmış kişilerin bu hâllerini fırsata çevirmektir.

Kıymetli Müslümanlar!

İslâm, faizin her türünü kesin olarak haram kılmıştır. Faizli işlemleri en büyük günahlardan saymıştır. Nitekim Yüce Rabbimiz, hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede müminleri şöyle uyarmaktadır: ***"Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz."*** (Âl-i İmrân, 3/130).

Değerli Müminler!

Allah'ın bütün emir ve yasakları kullarının iyiliği içindir. Onların dünyada huzurlu, ahirette mutlu olmalarına yöneliktir. İslâm'ın faizi haram kılmasında da hem birey hem de toplum açısından birçok hikmet vardır.

Faiz, yalnızca malın değil, aynı zamanda ömrün de bereketini azaltır. Faiz yüzünden ortaya çıkan nice iflâslar, intiharlar, dağılan aileler, heba olan hayatlar vardır. Faizin yaygın olduğu toplumlarda dar gelirliler ve yoksullar ezilir. Zenginle fakir arasındaki uçurum gittikçe derinleşir. Allah rızâsı için borç verme, yardımlaşma, sevgi, merhamet, şefkat, ihsan ve infak gibi erdemli davranışlar ortadan kalkar. Dinî ve ahlâkî değerler örselenir. Helâl-haram duyarlılığı zayıflar. Nihayetinde meşru olup olmadığına bakmaksızın kazanç elde etmeye çalışmak, toplumda büyük huzursuzluklara sebep olur.

Aziz Müslümanlar!

Faize bulaşan kişi emeksiz ve kolay yoldan kazanç elde ettiğini zannetse de aslında kaybetmeye mahkûmdur. Nitekim Cenâb-ı Hak, ***"Allah, faizle elde edilen malı mahveder, zekâtı ve sadakası verilen malı ise artırır"*** (el-Bakara, 2/276) buyurmak suretiyle bu gerçeğe işaret etmiştir. Zira zekât ve sadaka verenin malı bereketlenip artar. Servetinden hayır görür. Kalbi huzurla, amel defteri sevapla dolar. Faiz ise servetin bereketini ortadan kaldırır. Sahibine günahtan başka kazanç sağlamaz. Hem maddî hem de manevî anlamda iflâsını hazırlar. Allah Rasûlü (s.a.s.) faizin eninde sonunda sahibine kaybettireceğini şöyle ifade etmiştir: *"Faiz yoluyla mal çoğaltan hiç kimse, malının hayrını göremez."* (İbn Mâce).

Muhterem Müminler!

Yüce dinimiz bizlere geçimimizi helâl yoldan temin etmeyi emretmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) *"Hiç kimse kendi el emeğinin kazancından daha hayırlı bir yiyecek yememiştir."* (Buhârî) buyurmuştur.

Üzülerek ifade etmek gerekir ki, cahiliye döneminde olduğu gibi günümüzde de faizli işlemler bazen ticaretin doğal bir parçası gibi değerlendirilmekte, faizsiz ticaret yapılamayacağına dair düşünce ve anlayışlar yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Hâlbuki ticaret ve faiz birbirinden tamamen ayrı şeylerdir. Nitekim Kur'ân'ın ifadesiyle ***"Allah, alış verişi helâl, faizi ise haram kılmıştır."*** (el-Bakara, 2/275) Bunun için bize düşen, ticaretimizi yaparken, faize bulaşmama hususunda son derece hassas davranmaktır.

Değerli Müslümanlar!

Dinimizin bütün ikazlarına rağmen, faizi terk etmeyenlerin karşılaşacağı hüsran, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle haber verilir: ***"Faiz yiyenler, kabirlerinden şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların 'Alışveriş de faiz gibidir' demelerinden dolayıdır..."*** (el-Bakara, 2/276).

O hâlde, tarih boyunca ekonomik hayatın en büyük sömürü ve zulüm araçlarından biri olan faiz felaketinden uzak duralım. Faizle elde edilen maldan hayır gelmeyeceğinin idrakinde olalım. Şu geçici dünya hayatımızda daha çok kazanmaktan ziyade, helalinden kazanıp helal yolda harcamaya gayret edelim. Mahşer günü, malımızı nereden kazanıp nereye harcadığımızın hesabını vermeden Allah'ın huzurundan ayrılamayacağımızı asla unutmayalım. Hutbemi Rabbimizin şu uyarısıyla bitiriyorum: ***"Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terk edin. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Resûlü tarafından faizcilere karşı açılan savaştan haberiniz olsun. Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, anaparanız sizindir; ne haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğramış olursunuz."*** (el-Bakara, 2/278-279)

СОЦИАЛНИТЕ ВРЕДИ НА ЛИХВАТА

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةًۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ

Уважаеми мюсюлмани!

Беше десетата хиджретска година и последната година от изпращането Мухаммед (с.а.с.) с божественото послание, в която почина. Той беше потеглил заедно със своите сахабии от Медина, за да изпълни задължителното поклонение хадж. Когато пристигна на Арафат, Пейгамбера (с.а.с.) произнесе хутбе – проповед, която след години щеше да се споменава като Прощалната проповед на Мухаммед (с.а.с.). Това хутбе съдържаше наставления, които щяха да озарят пътя на човечеството в идните векове. В него той предупреди своя уммет за забраните и заблудите. Едно от нещата, които забрани завинаги с думите *„всички неща, останали от епохата на невежеството са под краката ми“*, беше лихвата. Пейгамбера (с.а.с.) уведоми вярващите, че лихвата – с всичките ѝ видове – е под неговите крака, и каза: *„Знайте добре, че лихвата, с всичките ѝ видове, вече е забранена“* (Муслим).

Мухтерем джемаат!

Лихва са парични средства или имущество, дадени в заем и след време получени обратно с надценка. Всъщност това е надценката, която заемащия се налага да изплати на определена банка или личност. С други думи, лихвата е несправедлива печалба, спечелена без труд и усилия. Тя превръща сиромашията и затрудненото положение на хората във възможност за несправедливи доходи за вземащите лихва.

Скъпи мюсюлмани!

Ислямът окончателно е забранил всички видове лихва и е сметнал лихвените сделки за един от най-големите грехове. Относно това с айета, който споменахме в началото на хутбето, Всевишния Аллах предупреждава: ***„О, вярващи, не изяждайте лихвата, многократно умножена, и бойте се от Аллах, за да сполучите!“*** (Ал-и Имран, 3: 130).

Скъпи вярващи!

Всички заповеди и забрани от Аллах са за доброто на Неговите раби. Всичко това е, за да постигнат щастие както на този свят, така и в отвъдния. В забраната на лихвата в исляма има много мъдрости от индивидуално и социално естество.

Лихвата не премахва само имуществената благодат, но намалява и берекета в живота. Колко много са случаите на фалити, самоубийства, разпадащи се семейства и пропилени животи, възникнали именно заради нея.

В общества, където лихвата е широко разпространена, бедните са силно потиснати и пропастта между тях и богатите се задълбочава постоянно. Лека-полека изчезват добродетелните прояви като даване на заем заради задоволството на Аллах, взаимната помощ, любовта и състраданието между хората. Нарушават се религиозните и моралните ценности. Чувствителността към хеляла и харама отслабва. И накрая, старанието за реализиране на печалба – независимо дали тя е законна, или не – предизвиква големи недоволства и смут в обществото.

Уважаеми мюсюлмани!

Въпреки че онзи, който се е забъркал в лихва, смята, че печели с леснина и без труд, всъщност той е обречен на безкрайна загуба. Дженаб-и Аллах разкрива това, като повелява: ***„Аллах лишава лихвата от благодат, а надбавя за милостинята. Аллах не обича никой неблагодарник, грешник“*** (ел-Бакара, 2: 276). Имуществото на онзи, който дава зекят и садака, се умножава и той ще срещне добро от него. Сърцето му се изпълва с щастие и спокойствие, а книгата му – амел дефтери – със севаб и добрини. Що се отнася до лихвата, тя премахва берекета в имуществото. Не допринася нищо друго на човека освен грях. Подготвя му както материален, така и духовен фалит. Изявявайки това, Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„Онзи, който трупа богатства от лихва, няма да види добро от имуществото си“* (Ибн Мадже).

Уважаеми вярващи!

Великата ни религия е наредила да осигуряваме прехраната си по позволен начин. Пейгамбера (с.а.с.) е казал: *„Никой не е вкусил нещо по-добро от онова, което е спечелил със собствените си ръце“* (Бухари).

Със съжаление трябва да кажа, че и днес, както и по времето на джахилийета, лихвата се разглежда като естествена част от търговията. Постоянно се лансира в обществото, че е невъзможно да се извършва безлихвена търговия. А всъщност търговията и лихвата са съвсем различни неща. В Свещения Коран се повелява: ***„...Аллах позволи търговията и забрани лихварството“*** (ел-Бакара, 2: 275).

Следователно наше задължение е да сме изключително прецизни в това отношение и да не се забъркваме в лихва по време на търговия.

Азиз джемаат!

Огромната загуба, с която ще се срещнат в отвъдното онези, които не изоставят лихвата – въпреки всички предупреждения на религията – в Корана се описва така: ***„Които изяждат лихвата, не ще се изправят [съживени от гроба], освен както се изправя някой, когото сатаната е сразил. Това е, защото казваха: „Търговията е като лихварството“*** (ел-Бакара, 275).

Тогава нека страним от лихвата, която през цялата икономическа история на човечеството е била сред най-големите средства за експлоатация и потисничество. Нека знаем, че няма добро в имуществото, спечелено от нея. И нека в този преходен свят, вместо да се стараем да печелим повече, да се опитаме да печелим и харчим парите си по позволени начини и пътища. Не трябва да забравяме също, че на махшера няма да направим дори и крачка, докато не дадем сметка за това, което сме спечелили, и за начина, по който сме го похарчили.

Искам да завърша хутбето си със следното предупреждение на Всевишния Аллах: ***„О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наистина вярвате! А не го ли сторите, очаквайте война от Аллах и от Неговия Пратеник! А покаете ли се – ваша си е главницата на имотите ви. Не сте угнетители и не сте угнетени“*** (ел-Бакара, 2: 278–279).

KELİME-İ TEVHİDDEN FAYDALANMANIN ŞARTLARI

فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِؕ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ

Muhterem Kardeşlerim!

İnsan dünya hayatında «Lâ ilâhe illâllah, Muhammedün rasûlüllah", yani "Allah'tan başka ilâh yoktur ve Hazreti Muhammed Allah'ın elçisidir." sözlerini söylemekle İslâm'a girer, ahirette de cehennem azabından kurtularak cennete girecektir. Kelime-i tevhid olarak bilinen bu sözler imanın sembolüdür. Bu sözleri söyleyip dünya ve ahiret hayatında faydalanabilmemiz için şu şartları bilmeli ve onlara riayet etmeliyiz:

- Bu sözlerin anlamını bilmeli ve gereğini yerine getirmeliyiz. Sadece Allah Tealâ'yı bilip Ona tapmalı ve insanlar tarafından uydurulan diğer ilâhları inkâr etmeliyiz. Nitekim Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır: ***"Ey Muhammed! Bil ki, Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur."*** (Muhammed, 47/19).

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) ise; *"Allah'tan başka gerçek ilâh olmadığını bilen ve öyle ölen kimse cennete girecektir."* (Müslim) diye müjdelemiştir.

- Tam bir inançla, şeksiz-şüphesiz ve şeytanların vesveselerinden uzak bir şekilde "Lâ ilâhe illâllah" demeliyiz. Bu hususta Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: ***"Gerçek müminler ancak Allah'a ve Re sulüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyenlerdir..."***(el-Hucurat, 49/15).

- "Lâ ilâhe illâllah" sözlerinin gerektirdiği hususları kabul ederek Allah Tealâ'ya ibadet etmek suretiyle uygulamalıyız. Çünkü O şöyle emretmiştir: ***"Biz, Allah'a iman ettik ve bize ne indirildiyse... ona iman ettik.' deyiniz!"*** (el-Bakara, 2/136).

Bunu destekler mahiyette Peygamber Efendimiz de şöyle buyurmuştur: *"Sizden biriniz, arzuları benim getirdiğime uymadıkça gerçekten imân etmiş olmaz."* (Taberânî).

- "Lâ ilâhe illâllah" sözlerini söylemekten kaynaklanan herşeye teslim olup tâbi olmalı ve bütün söz ve davranışlarımızı onlara göre ayarlamalıyız. Zira Allah Teâlâ şöyle emretmiştir: ***"Onun için ümidi kesmeyin de başınıza azap gelmeden önce tövbe ile Rabbinize yönelin ve Ona teslim olun. Sonra kurtulamazsınız."*** (ez-Zümer, 39/54).

- Rasûlüllah (s.a.s.) Efendimize itaat etmeli ve tebliğ ettiği herşeye uymalıyız. Çünkü o şöyle demiştir: "Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Bana karşı gelen de Allah'a karşı gelmiş olur." (Müslim).

Muhterem Cemaat!

- Bu hususta Müslümanın uyması gereken şartlardan birisi de dilimizin söylediğini kalbimizin tasdik etmesidir. Bu tahakkuk ettiğinde insan, Kur'ân-ı Kerim ve Peygamberimizin sünnetinin bizden istediklerini yapacaktır. Zaten Allah Teâlâ da şöyle buyurmaktadır: ***"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun."*** (et-Tevbe, 9/119).

- Niyetimizi, söz ve amellerimizi temiz tutmak ve samimiyetle Allah'ın rızasını aramalıyız. Bu hususlarda gösteriş, şahsî çıkar ve benzeri şeylerden arınmış olmak gerekmektedir. O yüzden Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: ***"Hâlbuki onlar, dini sadece Allah'a tahsis ederek, Allah'a birleyerek, ancak Allah'a ibadet etmekle... emrolunmuşlardır."*** (el-Beyyine, 98/5)

Sevgili Peygamberimiz de bizlere şunu bildirmiştir: *"Benim şefaatimden dolayı insanların en mutlusu can u gönülden 'lâ ilâhe illâllah' diyen olacaktır."* (Buhârî).

- "Lâ ilâhe illâllah" sözlerini sevmeli, onlara hürmet etmeli ve gönülden bağlanmalıyız. Aynı zamanda, başta Hazreti Muhammed (s.a.s.) olmak üzere, bu sözlere gönülden bağlananları da sevip saymalıyız. Öyle ki, Rasûl-i Ekrem Efendimize karşı sevgimiz, kendimize, malımıza, aile ve evlâtlarımıza karşı beslediğimiz sevgiden daha kuvvetli olmalıdır. Bu konuda Allah Teâlâ şöyle ferman ediyor: ***"De ki: Siz gerçekten Allah'a seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın."*** (Âl-i İmrân, 3/31).

Yâ Rabbî! Bizlere can u gönülden sözlerin en güzeli "Lâ ilâhe illâllah, Muhammedün rasûlüllah" sözünü söylemeyi, onun manasını bilip gereklerini yerine getirmeyi lütfeyle! Bizlere bu kelime-i tayyibe anahtarıyla cennet kapılarını açmayı ihsan eyle!

УСЛОВИЯ ЗА ВЪЗПОЛЗВАНЕТО ОТ КЕЛИМЕ-И ТЕВХИД

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّ۪نَ وَالصِّدّ۪يق۪ينَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَالصَّالِح۪ينَۚ وَحَسُنَ اُو۬لٰٓئِكَ رَف۪يقًاۜ

Азиз джемааат-и мюслимин!

В земния живот човек с изричането на „Ля иляхе илляллах, Мухаммедун расулюллах" – „Няма друго истинско божество освен Аллах и Мухаммед (с.а.с.) е Пратеник на Аллах" влиза в исляма и в съдния ден ще бъде избавен от огъня и вкаран в дженнета с тези слова. Те са символът на вярата. За да се възползва от изричането на тези думи в земния и отвъдния живот, мюсюлманинът трябва да знае и да се придържа към следните условия:

– Да знае значението на тези думи и това, което се изисква от тях, да го изпълни. Да пазнава и да обожава единствено Аллах Теаля и да отрича измислените от хората божества. Аллах Теаля повелява: ***„И знай [о, Мухаммед], че няма друго истинско божество освен Аллах!"*** (Мухаммед, 47: 19).

А Пейгамбера (с.а.с.) казва: *„Който знае, че няма друго истинско божество освен Аллах и умре с тази вяра, ще влезе в дженнета"* (Муслим).

– Да изрича „Ля иляхе иллялах" с пълно убеждение, без съмнение и внушения от шейтана. В това отношение Аллах Теаля казва: ***„Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват..."*** (ел-Худжурат, 49: 15).

– Да приема изискванията на „Ля иляхе иллялах" и да ги прилага чрез ибадет към Аллах Теаля, Който казва: ***„Кажете: „Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас..."*** (ел-Бакара, 2: 136).

Докато Пейгамбера (с.а.с.) казва: „Не е истински повярвал онзи от вас, докато страстите му не последват онова, с което съм дошъл" (Таберани).

– Да се отдаде и следва всичко, което изискват словата „Ля иляхе иллялах", и да съгласува думите и делата си с тях. Аллах Теаля повелява: ***„И се обърнете към своя Господар, и Му се отдайте, преди мъчението да дойде при вас, защото после не ще ви се помогне"*** (ез-Зумер, 39: 54).

– Да се покорява на Расулюллах (с.а.с.) и да следва всичко, към което той призовава. Защото Пейгамбера (с.а.с.) казва: *„Който се подчини на мен, той се е подчинил на Аллах. А който ми се противопостави, той се е противопоставил на Аллах"* (Муслим).

Мухтерем джемаат!

Едно от тези условия е мюсюлманинът да потвърждава от сърце това, което езикът казва. Когато това се осъществи, човек ще прилага онова, което изискват Коранът и сюннетът на Пейгамбера (с.а.с.). Аллах Теаля повелява: ***„О, вярващи, бойте се от Аллах и бъдете с правдивите!"*** (ет-Тевбе, 9: 119).

– Да пречисти намерението си, думите и делата си и искрено да търси задоволството на Аллах Теаля. В тях не трябва да има самоизтъкване, лична изгода и други подобни. Аллах Теаля казва: ***„И бе им повелено да правят ибадет единствено на Аллах, предани Нему в религията..."*** (ел-Беййине, 98:5).

А любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) казва: *„Поради моето застъпничество (шефаат) най-щастлив измежду хората ще е онзи, който изрече от все сърце „Ля иляхе иллялах"* (Бухари).

– Да обича, почита и да се привързва към думите „Ля иляхе иллялах". Също да обича и уважава всички онези, които са се привързали към тези думи, начело с Мухаммед (с.а.с.). Като обичта към Пратеника (с.а.с.) да е по-силна от обичта към себе си, богатството, семейството и децата си. В тази връзка Аллах Теаля казва: ***„Кажи: [о, Мухаммед!] „Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви..."*** (Ал-и Имран, 3: 31).

Молим Аллах Теаля да ни отреди да бъдем от онези, които изричат от все сърце и душа най-прекрасното слово – „Ля иляхе иллялах, Мухаммедун расулюллах", знаят неговото значение и спазват изискванията му. Нека този израз бъде ключът, с който ще ни се отворят вратите на дженнета!

İSLÂM'DA AHLÂK

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَث۪يرًاۜ

Kıymetli Müminler!

İnsanlığın tarih boyunca en çok kayıp vermesinin sebebi, kötü ahlâkın yaygın olmasıdır. Ahlâk, insandaki iyi ve kötü davranışları ifade eder. Bizim dinimiz İslâm güzel ahlâkı emreder. Toplum içinde huzurun ve mutluluğun olması için muhakkak güzel ahlâka ihtiyaç vardır. Bu güzel ahlakı temsil eden ve bize öğreten Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'dir. Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de ***"Andolsun ki sizin için Allah'ın Rasûlünde, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır."*** (el-Ahzâb, 33/21) buyurarak en güzel ahlâkın Peygamber Efendimizin şahsiyetinde olduğunun haberini vermekte ve bizim dikkatimizi Ona çevirmektedir. Hazreti Ayşe (r.a.)'ya Peygamber Efendimizin ahlâkı soruldugunda "*Peygamber (s.a.s.)'in ahlâkı Kur'ân idi.*" cevabını vermiştir.

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz Muhammed (s.a.s.)'in ahlâkı Kur'ânî bir ahlâk olduğuna göre, biz de onun ahlâkıyla ahlâklanmalıyız. İnsanlar arasında güzel davranışlar sergilemeli, hiçbir canlıyı incitmemeli, ailemizle münasebetlerimiz çok güzel olmalıdır. Bakın Allah Rasûlü (s.a.s.) bu davranışları İmam Buhârî ve Müslim'in rivayet ettikleri sözleriyle ne güzel ifade ediyor:

"İman bakımından *müminlerin en iyisi, ahlâk bakımından en güzel ve aile fertlerine karşı en iyi davranandır."*

"Şüphesiz ben, iyi ahlâkı tamam*lamak üzere gönderildim."*

"Müslüman, dilinden ve elinden insanların güvende olduğu kimsedir."

"Güzel ahlâk, güler yüzlü olmak, hayırlı işlerde cömert davranmak ve başkasına zarar vermemektir."

"Kıyamet gününde müminin mizânında güzel ahlâktan daha ağır bir şey bulunmaz; ve her hâlükârda Allah Teâlâ çirkin ve kötü sözlü kimseyi sevmez."

Muhterem Müminler!

Güzel ahlâklı olmak, sadece camide değil, hayatın her âlanında, her saniyesinde güzel ahlâkı yaşamak, tatbik etmek demektir. Güzel ahlâklı olmak, ibadet etmek demektir, çünkü diğer Allah'ın emirleri gibi bu da Allah'ın emridir. Güzel ahlâklı olmak, Peygamber Efendimiz gibi yaşamak demektir. Güzel ahlâk, kendimiz için istediğimiz bir şeyi kardeşimiz için de istemek demektir. Güzel ahlâk, her zaman her yerde Allah bizi görüyormuş gibi davranarak Allah'ın yasaklarından sakınmak ve emirlerini yerine getirmektir. Yaşadığımız ülke ve yerleşim yerlerinde güzel ahlâkımızla İslâm'ı en güzel şekilde temsil etmemiz gerekir. Söz ve davranışlarımızla örnek olmalıyız. Şu bir gerçektir ki, bütün iyilikler güzel ahlâkın neticesidir. Güzel ahlak, bizim cennete girmemize sebep olacak, kötü ahlâk ise bizim cehenneme girmemize sebep olacaktır.

Yâ Rabbî, bizi cennetine girenlerden eyle! Yâ Rabbî, bizi güzel ahlâkla ahlâklandır, senin razı olacağın davranışlarla süsle ve cehennem azabından koru! Yâ Rabbî, bizi kötü ahlâk yüzünden helâk olan topluluklar gibi eyleme, bize hidayet fırsatı ver!

ПРЕКРАСНИЯТ МОРАЛ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثٖيرًاۜ

Уважаеми мюсюлмани!

В продължение на цялата си история човечеството е дало най-много жертви поради лоша нравственост.

Нравствеността на човека намира израз в неговите добри или лоши постъпки. Нашата религия повелява да бъдем с добра нравственост. За да има мир и благополучие в едно общество, то се нуждае преди всичко от добра нравственост. Наш първи учител и образец в това отношение е Мухаммед (с.а.с.). С повелята си в Свещения Коран Всевишния Аллах ни известява, че най-добрата нравственост е притежавана от Пейгамбера (с.а.с.), като казва: ***„Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на сетния ден, и често споменава Аллах“*** (ел-Ахзаб, 33: 21). Когато запитали Хазрети Айше (р.анха) за нравствеността на Пейгамбера (с.а.с.), тя отговорила: *„Неговата нравственост бе Коранът“* (Бухари).

Уважаеми братя!

След като нашият Пейгамбер е притежавал поведение, отговарящо на изискванията на Корана, то нека и ние да се стремим да се превъплътим с неговото поведение. Нека да се държим добре сред хората, да не обиждаме и да не засягаме нито едно живо същество, да имаме най-добро поведение в дома си. Вижте колко добре Аллаховия Пейгамбер е изразил това поведение с думите си, предадени от хадисните имами Бухари и Муслим:

„Най-добрият сред мюсюлманите е онзи, който има най-добро поведение, постъпва най-справедливо спрямо членовете на семейството си“.

„Няма съмнение, че аз съм изпратен да дооформя добрата нравственост“.

„Мюсюлманин е онзи човек, от чиито ръце и език хората са недосегаеми, уверени“.

„Прекрасната нравственост, засмяното лице и проявата на великодушие предполагат да не вредиш на другите“.

„В съдния ден на теглилката на вярващия няма да има нищо по-ценно от добрия морал и при всички случаи Аллах Теаля не обича хората с грозни и непристойни думи“.

Скъпи вярващи!

Да бъдем с добър морал и примерно поведение не означава да проявяваме това само докато сме в джамията, ние трябва да сме благонравни навсякъде в живота. Да бъдеш с добро поведение означава да изпълняваш ибадетите, защото наред с другите повели на Аллах това също е Негова повеля. Да бъдеш с добра нравственост означава да заживееш като Пейгамбера и да го вземаш за пример във всяко отношение; да пожелаваш и за другите онова, което пожелаваш за себе си. Добрата нравственост изисква навсякъде да постъпваш така, като че ли Аллах те вижда, да избягваш забраните Му и да спазваш повелите Му.

В страната или населеното място, в което живеем, ние трябва да представяме исляма по най-добрия начин с нашето поведение. Да бъдем за пример с думите и делата си. Безспорна истина е, че всички добрини са плод на добрата нравственост. Тя ще бъде причината да попаднем в дженнета, а лошата нравственост ще ни води към джехеннема.

Я, Рабби! Стори ни от онези Твои раби, които ще въведеш в дженнета. Предпази ни от адските мъки и от участта на онези народи, които изчезнаха поради лошата си нравственост.